

водиха страшна борба за завладяване на този хубавъ градъ — крепостъ на българщината въ Македония.

Застанахте гордо предъ историческото и страшно Качаникско дефиле (тѣснина) предъ вратата на историческото Косово поле.

Легендарно е завладяването отъ васъ на това дефиле и на градеца Качаникъ. Безъ да гледате на страховититѣ високи, скалисти и гористи склонове, вие се втурнахте въ него и съ страшень натискъ по петитѣ на неговитѣ защитници въ два дни и три боя отворихте за Косово тази знаменита врата и я затворихте за нашитѣ врагове. Величествениятъ Люботрънъ бѣ свидетелъ на това. Славата отново се понесе изъ България и заробена наша Македония. Гробоветѣ на падналитѣ наши мили другари въ подножието на Шаръ и Люботрънъ ще свидетелствуватъ за българското самоотвержие за освобождение и обединение на брата-робъ.

Това не бѣ всичко и последно; предприе се движение напредъ откъмъ северната страна на Шаръ, презъ неговитѣ високи и стрѣмни северни разклонения за завладяване на Призренъ.

Зимата тукъ бѣше въ своята стихия. Въ боенъ редъ следъ сблъскване късно презъ нощта съ противника вие нощувахте заровени въ снѣга (при с. Върбишница). Преминаването на гребена „Превалацъ“ нощно време по една единствена пжтека ще бжде действително легендаренъ подвигъ въ историята на България и на свѣта. Тукъ, макаръ върху васъ да врѣхлетѣха най-страшнитѣ природни снѣжни вихри, вие и тѣхъ победихте, макаръ че дадохте 356 души измръзнали, влѣзохте въ Призренъ съ развѣто знаме.

Продължихте пжтя за Дяково; нашитѣ предни охраняващи части дълбоко навлѣзоха въ дивитѣ Албански планини. Дотукъ врагътъ бѣше сломенъ и вашето победоносно движение срещу врага и жестоката природа бѣ спрѣно, за да се завърнете отново въ Скопие за одихъ и лѣкуване на нанесенитѣ ви рани. Не починали още добре, отправени бѣхте за завоя на Черна и после на величествения Каймакчаланъ. Тукъ борбата водихте не само съ подлитѣ сърби; срещу васъ бѣха поставени високо цивилизованитѣ и културни французи съ своята тежка артилерия и минохвъргачки за славата на Франция и свободата на заробенитѣ народи. О, о, велика лъжа!

Тукъ дадохте небивали за всички други армии жертви. Вашитѣ гърди излѣзоха по-твърди отъ стоманата, отъ която бѣха направени Сараевитѣ топове, и отъ чугуна на американскитѣ снаряди, съ които ви биеха; макаръ да дадохте повече отъ 50% свидни жертви, но пакъ не отстъпихте на врага тази важна за българската армия височина. Скъпо струваше и на противника тази височина въ 47 дневната борба и противникътъ бѣ люто уязвенъ; много негови майки, жени и деца разплакахте, макаръ че водихте борбата съ много ограничени бойни срѣдства. Величествена бѣ тукъ вашата борба! Легендаренъ ще остане Каймакчаланъ; историята за